

Werk

Titel: Herbarium Amboinense, plurimas complectens arbores, frutices, herbas, plantas ter

Jahr: 1741

Kollektion: Zoologica

Digitalisiert: Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen

Werk Id: PPN369546628

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN369546628>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369546628>

LOG Id: LOG_0181

LOG Titel: Caput Quadragesimum. Arbor Pinguis. Mamina. - XL. Hooftstuk. De Vette-Boom

LOG Typ: chapter

Übergeordnetes Werk

Werk Id: PPN369544501

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN369544501>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369544501>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

O B S E R V A T I O.

Ad arbores lactescentes siliquosas polyspermas floribus crateriformibus hanc arborem pertinere quisque facile videt, an vero ad *Neria*, *Apocyna*, vel similia sit reducenda, incertus diu fui, donec in *Plumierii novis plantarum generibus invenirem genus Tabernæmontana ipsi dictum*, cui haec penitus respondet arbor, ipsique vocatur *Tabernæmontana lactescens* *Citri* foliis undulatis, & in *Horto Cliffort. pag 76.* *Tabernæmontana* foliis lanceolatis, & foliis oblongis splendentibus *ibidem. Houst.*

Quondam ad *Neria* a *Breynio* in *Prodrom. 2. pag. 77.* haec arbor relata fuit, vocaturque ipsi *Nerium lactescens Malabaricum maximum pentaphyllum, polyanthemum, flore minimo, racemoso, ex odorato viridi albicante, siliquis propendentibus longissimis.* Nomine *Pala* in *Hort. Malab. tom. 1.* describitur, ubi *Tabula 46.* elegantissima ejus exhibetur icon, &c.

A A N M E R K I N G.

Dat deeze boom behoort tot de Melkgevende boomen met lange peulen, en veel zaaden en kelkformige bloemen, kan ieder kundige licht zien, doch ik heb lang onzeker geweest tot welk geslagt, het zy tot de *Neria*, *Apocyna*, ofte diergelyken hy te brengen was, tot dat ik eindelyk in de nieuwe geslagten van Plumier vondt een geslagt, dat by hem *Tabernæmontana* genaamt wert, met het welk deze boom geheel overeenkomt, die van hem genaamt wert Melkgevende *Tabernæmontana* met bladen als de Citroen-boom doch omgevouwen, en is de *Tabernæmontana* met lankwerpige bladen in de *Hortus Cliffort. pag. 76.* &c.

Voor deeze is deeze Boom tot de *Nerium* gebragt van *Breynie* in zyn tweede *Prod. p. 77.* en wert van hem genaamt Malabaarsche Melkgevende *Nerium*, met vygebladen en veel kleine trosachtige rukkende, groen-witte bloemen, met zeer lange afhangende houwen; onder de naam van *Pala* komt ze voor in de *Hortus Malabar.* eerste deel *Tab. 46.* alwaar mede een fraye figuur daar van gevonden wert.

C A P U T Q U A D R A G E S I M U M.

Arbor Pinguis. Mamina.

POst priores magisque notas lactiferas arbores, quædam subsequuntur, quæ nullum quidem lac, sed viscosum fundunt succum, qui in certum adhibetur usum.

Arbor Pinguis mediocris & silvestris, arbor est raris constans ramis incurvis & extensis, quorum tenuiores sunt pingues, flexiles, ac simul fragiles. Folia fine ordine locantur, suntque vulgaris formæ, palmam & ultra longa, tres quatuorve digitos lata, ad oras ruditer dentata instar magnæ ligneæ ferræ, dentes vero hi late distant nec profundi sunt, folia porro sunt glabra, firma, & pinguia, costis rarioribus transversalibus pertexta. Juniora autem folia sunt paulo majora, & flaccidiora, coloris ex fusco & obscurè nigrantis mixti, adeoque glabra & splendentia, ac si oleo essent obducta. Singulum autem folium non directe a petiolo suo erigitur, sed prope ortum sinum format, unde & retroflexitur.

Juniorum foliorum sapor primo est acidulus, dein amaricans, semper autem cum notabili adstringione, unde detegitur ex contrariis construeta esse partibus, ac primo laxare, dein detergere, ac denuo adstringere.

Flores ex parvis rarisque dependent racemis plurimum muscosi, ex flavis constructi staminulis & tribus ambientibus brevibusque luteis petalis constantes, qui florem constituant. Fructus rari itidem paucique simul dependent, ita ut unus alterve aliquando tantum excrescat & perfectus fit, suntque baccae oblongæ Olivæ-formes, vel in hisce terris fructibus *Varingæ* majoris similes sunt, sed breviores & rotundiores, superius umbilicatae, primo virides, dein luteæ, ac tandem rubentes. Externe autem haec baccae sunt obductæ carne viscosa, vix cultrum crassa, quæ, si incidatur, roseum rubentemque habet colorem, & crassum flavumque exsudat lac, sub hac lignosum reconditum putamen, rotundam efformans nucem in penitus maturis fructibus, externe nigram & rugosam, in qua nucleus reconditur uti in *Gnemonis* fructibus, viscosus, cinereusque, substantiam & colorem cocti renis referens.

Ex vulnerato hujus arboris cortice spissum, albicansque, sed rarum exstilla lac, quod mox flavum exsiccatur, & maxime viscosum est instar pigmenti, fatuum, & ingratum, ad linguam adstringens, quod si in glebam colligitur, in gummi condensatur obscurè flavum. Lignum est molle, albicans, & inutile. Ad oras silvarum & in vallis crescit, ut & in leví silva. In altis montibus raro occurrit, quæque ibi reperitur, semper altior excrescit & erectior, per ramos depactos transplantari potest, sed tarde progerminat.

Tom. II.

Hujus

X L. H O O F T S T U K.

De Vette-Boom.

NÀ de voorgaande en meest bekende Melk-boomen, volgen nu zommige, die juist geen melk, maar een kleverigen sap uitgeven, den welken men tot iets gebruikt.

Arbor Pinguis is een middelmatigen en wilden boom, met weinige kromme en uitgebreide takken, waar van de dunneren wet zyn, buigzaam, en kort afbreekende. De bladeren staan zonder order, en zyn van gemeen fatzoen, een hand lank of meer, drie en vier vingers breed, aan de kanten grof getand, als een grote houtzaag, doch de tanden staan wyd van malkander, en gaan niet diep in, glad, slfyf, en vet, met weinige diversribben. De jonge bladeren zyn wat groter, en slapper, van verwe bruin, met wat donker-groen gemengt, zo glad en glimmend, als ofze met Oly bestreeken waren. Het blad staat niet regt op zyn steel, maar altyd by zyn oorspronk een bogt bebbende, en dierhalven achterwaarts gebogen.

De smaak aan de jonge is in 't eerst wat zuur, daarna bitter, doch doorgaans met een merkelyke zamentrekking, waar uit men merkt, datze van contrarie deelen gemaakte zyn, in 't eerst laxerende, daar na afvagende, en op 't laast adstringende. De oude bladeren zyn malzoet, met een kleine zamentrekking.

Het bloeizel hangt aan kleine ydele troffen, meest mosachtig, en van gele draaitjes gemaakt, omgeven van drie gele en korte blaadjes, die het bloempje maken. De vruchten hangen ook weinig by malkander, somtyds aan het geheele trosje niet meer, als een of twee tot perfectie komende. Dêzelue zyn lankwerpige bezien, de Olyven gelyk, of bier te lande de vruchten van de grote Varingga, doch korter en ronder, met een naveltje boven op, eerst groen, daarna geel, en ten laatsten rood. Van buiten zynze bekleed met een kleverig vleesch, schaars een mes dik, rooze-rood, als men daar in snyd, een dikke gele melk uitsweetende, daar onder leid een boutachtige schaale, een rond nootken makende, in de geheele rype van buiten swart en rimpelig, daar in leid de heest, als in de vruchten van *Gnemon*, slfyrig, grauwachtig van substantie en couleur, als een gekookte nier.

Uit de gequetste schorffe van dezen boom druipt een dikachtige, witte, doch schaars melk, dewelke kort daarna geel, en zeer kleverig word, als vernis, laf, en onaangenaam, op de tonge mede zamentrekende, ook veel in een klomp vergadert, besterft tot een donker-groen Gom. Het bout is week, witachtig, en onnut. Hy waft aan de kanten van de Bosschen in de valeyen, en onder het ligte kreupel-bosc. In 't hooge woud vind men hem zelden, en die daar waft, word veel hooger en regter van stam. Men kan het ook verplanten met stokken, doch komt langzaam op.

11

Men

Hujus & altera occurrit species, quæ *Mamina Angustifolia* dici potest, quam minora gerit folia, quinque nempe sexve pollices longa, binos lata, crassa, firma, & rarius dentata, dulci sed nauseosa adstrictio-ne prædita.

Flores quoque brevibus ac pusillis incident racemis, suntque plerumque capitula flava, ex plurimis flavis staminibus, ac tribus brevibus petalis constructa. Racemi ipsi flavescunt, nec ultra digiti articulum longi sunt, ex omni quoque parte fauciata exstillat spissum & album lac, quod flavescit, si siccum est, nec ita rufescit ac præcedentis.

Floret Januario, fructusque maturescunt pluviosis mensibus usque in Augustum, ac diutissime ex arbore dependent, antequam maturescant.

Nomen. Latine *Arbor Pinguis*: Malayense nomen ignotum est, Amboinice autem dicitur *Mamina*, i. e. pingue lignum, seu arbor pinguis ex pingui foliorum forma. Luhonenibus vocatur *Talabe*.

Locus. In omnibus occurrunt Amboinensis insulis, an aliis nota sit populis, nondum cognovi.

Uhus. Juniora hujus arboris fusca folia puerperis magno fuit in usu ad infantes expurgandos, sumunt enim haec folia cum illis *Boa Rau-Utan*, aliquie involvunt folio, quod sub cineribus ardentiis torrent, hisce affundunt succum Limonum acidorum, simulque exprimit succum, quem tepidum infantum ori infundunt, unde hi leniter purgantur per feceslum a primis excrementis seu meconio, simulque detergetur omnis linguæ, stomachi, & intestinorum pituita. Aliis quoque temporibus hoc medicamentum infantibus exhiberi potest, quum inquieti sunt, & alvo adfricta laborant, tam succus hic solus, quam foliorum decoctum, unde mox subducitur alvus, & pacate dormiunt: Vetusta folia huic operi inepta sunt, si autem ista non operentur folia, suppositorio ex Curcuma præparato succurrendum ipsis est. Mos hic per totam Amboinam mulierculis familiaris est, & in Europæis familiis etiam nunc obtinuit. In adultis hominibus haec folia nullam habent vim purgantem, sed contra juniora haec folia cum aliis comedunt cibis, uti cum Bocassan instar alias *Ulang Ulang*.

Amboinenses picturas suas obliniunt hujus arboris succo, sed plurimum ligneas, quod nos efficimus candida vernice, haec autem lacte isto glabrae sunt ac splendentes, sed per laetis colorem flavescunt.

Quidam trunci corticem cum aqua conterunt, ejusque succum expressum tanquam leve purgans propinuant pro adultis ac senibus. Alii Amboinenses hoc miscent lac cum illo præcedentis Rite, illisque utuntur loco vernicis vel pigmentorum ligno inservientium.

Interior nucleus delectationis gratia comedunt, quum dulcis sit instar Nucum avellanarum.

Tabula Octogesima Tertia

Ramum exhibit Arboris Pinguis, ubi *Litt. A.* ejus fructum separatum, & majori forma expressum representat.

Men vind nog een tweede zoorte hier van, dewelke men *Mamina Angustifolia* mag noemen, want het heeft kleindere bladeren, te weeten, vyf en zes duimen lank, twee breed, dik, stijf, ook wyd gezaagt, met een zoete en walglyke zamentrekking.

Het bloeizel waft mede aan korte kleine troffen, en zyn heeft gele knopjes, die bestaan uit vele giele draadjes, en drie korte blaadjes. De trosjes zyn geel, en niet boven een lidt lang, overal loopt er mede een dikke witte melk uit, die geel besterft, doch zo ros niet, als aan 't voorige.

Zy bloeid in January, de vruchten worden ryp in de regen-mousson, tot in Augustus toe, blyvende zeer lange aan den boom hangen, eerze ryp worden.

Naam. In 't Latyn *Arbor Pinguis*, den Maleytzen naam is nog onbekent. Op Amboins *Mamina*, dat is, vett-bout, of vette-boom, na de vette gedaante der bladeren. Op Lubonees *Talahe*.

Plaats. Men vind ze in alle Amboinsche Eilanden, of ze verder bekent zy, heb ik nog niet vernomen.

Gebruik. De jonge bruine bladeren van dezen boom zyn by de Kraam-vrouwen in groot gebruik, om de jongeboorne kinderen van binnen te zuiveren; want zy neemt dezelve bladeren, met die van *Boa-Rau-Utan*, wonden in een ander blad, branden in de beete asch, als dan doenze wat zap van zuure *Lemoenen* daar over, vringen het t'zamen uit, en een weinig lauw gemaakt, gieten het de kinders in de mond, 't welk de kinders zuivert, door een zagten kamergang van de eerste en moederlyke Excrementen, met een van de tong, mage, en darmen alle slymerigheid afvagende. Men mag het ook op andere tyden alle kleine kinders ingeven, alsze onrustig en hardlywig zyn, zo wel het zap alleene, als het Decoctum van de bladeren, waar vanze straks kamergang krygen, en tot rust komen. De oude bladeren zyn tot dit werk onbequaam, doch zo deze bladeren niet werken, moet men hun met steekpallen van *Curcuma* te bulpe kommen. Deze manier is door gants Amboina by de vrouwjes gemeen, en werd nu ook in de Duitsche familien gebruikt: By oude menschen hebben deze bladeren geen purgerende kragt, maar ter contrarie kan men de jonge bladeren met Bocassan eeten, gelyk ander *Ulang Ulang*.

De Amboinezen bestrijken bare schilderyen met de melk van dezen boom, doch heeft die op bout staan, gelyk wy met vernis doen, dewelke daar door wel glad, en glimmend werden, maar door de verwe van de melk wat geelachtig schynen.

Zommige vryven de schorje des stams met water, en drinken den uitgedrukten zap tot een zagte purgatie voor oude lieden. Andere Amboinezen vermengen deze melk met die van de voorgaande Rite, en gebruiken 't voor vernis, of alderhande houtverwen.

De Binnenste korrel kan men voor plaizier ook eeten, want hy smaakt zoet, als Hazel-nooten.

De drie-en-tachtigste Plaat

Vertoont een Tak van de Vette Boom, alwaar *Litt. A.* een afgezonderde vrucht in groter gedaante vertoont.

